

[Willesen.]

hævded, at de havde Ret til at faa 50 pCt. af deres Driftsudgifter dækket, var det forkert. Jeg skal indrømme Ministeren, at det var formelt forkert, idet den højtærede Minister selvfølgelig havde Ret i sin Citering af Loven: at Loven gav Ministeren Ret til efter sit private Skøn at give *indtil* 50 pCt. til de forskellige Institutioner af denne Art. Men i Realiteten er Sagen den, at denne Lovbestemmelse paa den anden Side giver disse Institutioner en berettiget Forventning om at kunne faa et saa stort Tilskud som muligt til dette saare nyttige og nødvendige Arbejde, og jeg ved positivt, at mangfoldige Institutioner af denne Art vilde blive sat i Gang, dersom de kunde være sikre paa at faa op til 50 pCt. af deres Driftsudgifter dækket. Nu er det saaledes, at Loven hjemler ikke de paagældende Institutioner Ret til at faa Tilskud til Inventar og den Slags Ting, men dersom Ministeren kunde tænke sig i de Tilfælde, hvor han efter sin sagkyndige Undersøgelse fandt det fornødent, at forhøje Maksimalprocenten fra 35, saaledes som Bestemmelsen hidtil har været praktiseret, til de 50, som Loven giver ham Adgang til, saa vilde det betyde en Impuls, som nok skulde sætte nyt Initiativ i Bevægelse til videre Udvikling af den forebyggende Børneforsorg. Det er mig bekendt, at der gennem Børnesagens Fællesraad er sket en Henvendelse til Ministeren i den Retning, og det er mig ogsaa bekendt, at Ministeren svarede, at han var principielt imod det procentvise Tilskud, han vilde hellere i hvert Tilfælde undersøge de specielle Forhold. Dette Synspunkt kan man jo intet have at indvende imod. Det skulde derfor glæde mig, om den højtærede Minister vilde fremkomme med en Udtalelse i Retning af, at han kunde tænke sig i de specielle Tilfælde, hvor han fandt det begrundet og berettiget, at gaa op til Lovens Maksimalprocent med Hensyn til det Tilskud, han vil yde til Driften af saadanne Institutioner. Det er jo ikke specielt den nuværende Sundhedsminister, de hidtidige Anker har været rettet imod, paa ingen Maade. Det er en gammel Praksis, der har været gængs, ogsaa inden den nuværende Minister overtog Ministeriet, at Maksimalprocenten ifølge de Oplysninger, der er givet mig, har været sat til 35. Det skulde glæde mig, om jeg ved dette Indlæg, som det fremsatte Ændringsforslag har givet mig Lejlighed til at fremkomme med, i nogen Maade kunde bevæge Ministeren til i Tilfælde, hvor han ved Undersøgelse maatte finde det hensigtsmæssigt eller nødvendigt, at være villig til at

gaa op til den Maksimalprocent, som Loven berettiger ham til at yde.

Dahlgaard: Der har i Finansudvalget fundet et Samraad Sted med Ministeren for Sundhedsvæsenet angaaende Spørgsmaalet om Overførelse af Patienter fra kommunale Sygehuse til Sindssygehospitalerne. Dette Forhold blev ogsaa i Fjor behandlet i Finansudvalget saavel som her i Tinget, hvor Ministeren erkendte, at der i visse Tilfælde fra Viborg Sindssygeanstalts Side var begaaet Fejl, der havde medført, at kommunale Hospitaler ikke havde kunnet komme af med urolige og vanskelige Patienter, hvorfor Sygehusene havde maattet holde Vagt ved saadanne Patienter, og de paagældende Kommuner derved uberettiget havde faaet paaført meget store ekstra Udgifter. Spørgsmaalet er for saa vidt blevet aktuelt nu i Aar, som en Kommune, Krejbjerg i Viborg Amt, overfor Finansudvalget har rejst Spørgsmaalet for sit Vedkommende, idet denne Kommune som Følge af Sindssygeanstaltens Vægning ved at modtage en saadan Patient har haft en ekstra Udgift paa ca. 3 000 Kr. Sagen har gennem Viborg Amt været indsendt til Ministeriet, der har afvist den, men Sagens Forhold, som de her foreligger, understreges dog stærkt derved, at Amtet, da det i en Skrivelse meddeler Sogneraadet Ministeriets Afgørelse, udtaler, at Amtsraadet er villigt til eventuelt at yde Sogneraadet yderligere Støtte i Sagen. Det fremgaar heraf, at ogsaa Amtet finder, at Kommunen er blevet paabyrdet betydelige Udgifter uden egen Skyld, kun paa Grund af en Fejl begaaet udefra. Da jeg ved Gennemgang af Sagen ikke ser rettere end, at Viborg Sindssygeanstalt havde Pligt til at modtage en Patient af den Art, her er Tale om, har jeg overfor den højtærede Minister maattet hævde det rimelige i, at der ydes Kommunen Refusion af de af den uberettigede Afvisning følgende særlige Udgifter for Kommunen, og jeg henstiller dette til den højtærede Ministers fornyede Overvejelse.

Angaaende det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Willesen om en Forhøjelse af det Beløb, der er stillet til Raadighed for den forebyggende Børneforsorg, med 170 000 Kr., skal jeg sige, at den Tankegang, der ligger bagved dette Forslag, har min Sympati. Men jeg skulde tro, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at man dog vel vanskeligt her i Tinget kan gaa med til en Forhøjelse af en Bevilling med 170 000 Kr. uden nogen som helst Undersøgelse af Forholdet. Jeg